

Hoofdstuk 1. Het afscheid der laatste Wijzers

Een regenachtige dag was in de dorpen aanwezig, sommige mensen uit zowel Oudberg als Hangslot en Hoogberg kwamen hun stenen huizen uit terwijl ze hun jassen en herenjassen droegen, waarbij ze hun paraplu openklapten en boven hun hoofden hielden, terwijl ze door de straten van Hoogberg stapten die kil en leeg leek. Het enige geluid die te horen was door het dorp was het geluid van de oude stenen kathedraal die op de oude stenen vaken van de Hoogbergs Kerk gebouwd was, aangezien vandaag de dag was voor de begrafenis van niemand minder dan Graaf Fredement Wijzers.

De kerk was zo groot binnen in dat er meer dan honderd lange houten banken verdeeld waren aan de beide zijden van een lange rode loper die in het midden op de stenen vloer lag.

Op de voorste houten banken zaten Stan Muntgroens die zijn zwart kostuum droeg waarbij hij een grijze stropdas had, starend met tranen in zijn ogen naar de zilveren kist van Graaf Wijzers die voor een zilveren altaar stond. Naast hem zaten Baron Edwardus en Gineveré die hun zwart kostuum en kleed droegen, en vervolgens naast hun zaten Graaf Goudgelds en Meneer Broeks in hun zwarte kostuums. Waarbij Graaf Goudgelds deze keer zijn hoge hoed niet op zijn hoofd had waardoor zijn platgestreken witte haren te zien waren. Aan de andere kant zat Commisaris Arfield Netelbrands die met een serieuze blik naar de zilveren kist staarde, en naast hem zaten vervolgens drie mannelijke en twee vrouwelijke Hoogbergers die andere goede vrienden van Graaf Wijzers voorstelden, waaronder één van hun een klant van Gineveré was die soms bij hem op de koffie ging als ze uitgenodigd werd, en nu snikkend uit haar blauwe handtas een zakdoek haalde waarmee ze haar neus snikkend snoot starend naar de zilveren kist. Maar het aller bijzonderste was dat achter de twee voorste lange houten banken de andere gevuld werden door zowel het hele team van B.O.V.C. als bewoners van Hoogberg die met schokkende blikken naar het altaar staarden..

Ongelovend....dat de laatste en levende Wijzers was gedood....Even was het stil....zowel iedereen die de voorste banken als de achter banken vulden werden staarden met triestige blikken of serieuze blikken naar voren.

Tot plots uit de houten deur niet ver van het altaar vandaan een jongeman vandaan kwam, die een sneeuw witte mantel droeg met gouden knoopjes. Terwijl hij blijkbaar op zijn lichtbruine krulharen een sneeuw wit hoedje had, en rond

zijn nek een gouden medallion bevatte waar in het midden een zilveren 'H' in gegraveerd stond. De jongeman kruiste langzaam zijn handen en keerde naar het altaar heen, met zijn blik op de mensen gericht. Waarbij hij toe sprak op een rustige toon

“Wees welgekomen...beste Hoogbergers...beste vrienden...bij de dag...waar op we afscheid nemen...van een beroemde Hoogberger...vriend...en de laatste van een beroemde en zeer geliefde familie...namelijk Graaf Fredement Wijzers...een man...die ons zijn dienst als Graaf al vertoonde sinds 1952....tot zijn laatste dag...we kennen Graaf Wijzers...als een gelukkig man...elke Hoogberger of ieder ander afkomstig uit Hangslot of Oudberg...zag hij als een grote waarde...en voor ons...was hij hetzelfde...maar vooral...was hij een moedig persoon...tot het einde...de wens van Graaf Wijzers was om volgens de traditie van de Generatie Wijzers..begraven te worden bij het kasteel der Generatie Wijzers...bij zijn familie...voor iedereen blijft en is hij...een groot man...lang leve Graaf Fredement Wijzers!...lang leve het pronkstuk der Hoogberg!”

Waarbij ze allen in koor toe riepen met hun handen op de borst

“Lang leve Graaf Fredement Wijzers!...lang leve het pronkstuk der Hoogberg!”

En er na een luid applaus gaven

De jongeman staaarde hun rustig aan terwijl hij zijn beide handen op het altaar legde

“Voor Graaf Fredement Wijzers officieel begraven word....en deze dienst door mij namelijk Pastoor Ludwig Kruisers word geëindigd!...is het tijd voor degene die een speech willen behouden...mag ik degenen één voor één naar voren vragen graag?”

Stan Muntgroens stond rustig recht uit de lange houten bank, en keerde stappend over de stenen vloer naar het altaar heen, terwijl hij uit de borstzak van zijn zwart kostuum een briefje haalde. Die hij vervolgens voorleesde met zijn blik richtend op zowel de mensen als het briefje gericht ondanks hij best moeite moest doen om geen verdriet in zijn stem te laten horen

“Beste....Meneer Wijzers....meer dan zeventien jaar geleden...toen ik nog als jongeman zonder iets door de straten van Hoogberg reisde....alleen gelaten door familie die meer om hun zelf gaf dan om mij...omdat ik niet voor hun zo succesvol als mijn twee oudere broers waren....was u één van de eerste die mij aan sprak toen u langsliep....meteen zag u waarde in me....als een vriend....en ik...zag u als een vriend...u bood mij de jon als Butler aan aangezien de oude Butler van u familie toen genaamd Garold Gembers met pensioen ging...en

meteen ging ik akkoord...en uiteindelijk na een dienst van pure trouw in die zeventien jaar...is...mijn diensten voor de familie Wijzers voorbij...ook al ligt mijn trouw bij de Kolenvuurs vanaf nu...en mijn diensten....u zal ik nooit vergeten...B-....B-.....Bedankt.....”

Waardoor hij terug naar de lange houten bank snikkend stapte en weer ging zitten.Waardoor vervolgens Baron Edwardus uit de lange houten bank rustig rechtstond en stappend over de stenen vloer naar het altaar keerde,waarbij hij zijn blik op de mensen richte en uit de borstzak van zijn zwart kostuum een briefje haalde,die hij voorleesde na een korte kuch

‘Beste Fredement....goede vriend....meer dan tweëndertig jaar geleden werd ik voorgesteld door u beste vriend namelijk mijn vader Armand Zilverbloems...u werd voorgesteld als een goede trouwe vriend...de familie Wijzers voelde als broeders voor onze familie....en onze familie voelde ook als broeders en zusters....doorheen de jaren beschouwde u mij en Gineveré als vertrouwde vrienden...en wij u als een vertrouwde vriend....u...bleef ons trouw...net zoals u trouw bleef aan mijn vader tot het einde...begroedend als echte broeders...negen jaar geleden....maar vanaf vandaag....als u broeder...en vertrouwingspersoon...begroet ik u...bedankt voor alles...onze missie stopt nooit...wij zetten door...en in de naam van zowel de Zilverbloems....als de Wijzers...”

Waarna hij terug naar de houten lange bank stapte na een korte knik op de zilveren kist gericht en ging vervolgens zitten.

Pastoor Luwig Kruisers staarde de mensen aan terwijl hij zijn beide handen in de lucht hield

“Hartelijk dank heren voor deze mooie speeches! Hoogberg zal voor eeuwig bij Graaf Fredement Wijzers zijn! En Graaf Fredement Wijzers in onze harten! Bedankt! Allen voor u aanwezigheid! Jullie kunnen gaan,goedenmorgen verder en vooral sterkte”

Waardoor ze allen uit de houten banken rechtstonden en met gevouwen handen stappend over de rode lopen in grote groepen naar de grote oude geopende deur keerden,waar door ze de Hoogberg Kerk verlieten naar buiten terug heen.

Eens Baron Edwardus en Gineveré achter de grote groepen over het stenen middenpad van het grote grasveld stapten,reed Meneer Broeks met Graaf Goudgelds via de houten rolstoel naast de linkerzijde van Baron Edwardus,waarbij Graaf Goudgelds met een serieuze blik toe sprak

“Ik had nooit verwacht dat de witte vlekken die Graaf Wijzers had hem werkelijk fataal zou wezen....zoals ik die brieven van hem soms las die hij nog verstuurde via de Hoogbode man was hij helemaal in orde...en hielp die medijnen....dan moest er toch iets anders mis met hem geweest zijn”

Baron Edwardus richtte zijn serieuze blik even op Graaf Goudgelds gericht terwijl hij door de schok zachtjes nog wat zuchte

“Er was niets anders Gaaf Goudgelds....het kwam niet door de witte vlekken...maar iets ergers”

Graaf Goudgelds staarde hem met een fronstende blik aan

“Iets ergers?...wat is er dan met Graaf Wijzers gebeurd die nacht wat onder mijn Slottershoed gleed?”

Baron Edwardus sprak terug toe

“U hebt vast gehoord over het belangrijk onderzoek van B.O.V.C. in de Slotterbossen neem ik aan? Aangezien er een grote groep verboden kampeerders aanwezig waren?”

Graaf Goudgelds knikte terwijl een groepje mensen langs hem stapten over het grasveld heen

“Jazeker,heel Hangslot zag die nacht meer dan vijf wagens met B.O.V.C. agenten door de straten stormen blijkend op weg naar de Slotterbossen,het was best een gedoe dat zeker,het onderzoek duurde blijkend de hele nacht tot de vroege ochtend,aangezien ik en Meneer Broeks samen met de helft van Hangslot de agenten rond 4.00 de Slotterbossen zagen verlaten,ze hadden iemand zo te zien opgepakt hij leek best jong”

Baron Edwardus sprak terug toe

“De Grote Heer zoals ze hem noemen gebruikte namelijk die verboden kampeerders om B.O.V.C. af te leiden...zodat hij tijd kon winnen om zijn doel te voltooien...namelijk het doden van Graaf Wijzers...het pronkstuk van Hoogberg...om zowel Hoogberg als Hangslot en Oudberg in paniek en angst te laten leven uit wraak omwille dat hij opmerkte dat er op zowel hem als de verboden kampeerders gejaagd word..”

Gineveré die even opzij keek met een teleurstellende blik op Graaf Goudgelds gericht sprak toe

“Het is onmogelijk om zo'n dingen te doen...het voelde best...eng weet u...om meer dan elf weken geleden de dingen te helpen regelen voor Graaf Wijzers

samen met Pastoor Kruisers in het kasteel der Generatie Wijzers waar het gebeurde..sindsdien durf ik amper s' nachts of s' avonds naar buiten te keren uit schrik voor die verboden kampeerdere en de Grote Heer...ik hoop dat ze hme oppakken...zo snel mogelijk...voor er meer gebeurd..”

Graaf Goudgelds die door Meneer Broeks via zijn houten rolstoel door de geopende oude ijzeren poort gevolgd nog steeds door Baron Edwardus en Gineveré aan zijn zijde,het grasveld van de Hoogberg Kerk verliet,kerend over de stenen rand naar de auto van Baron Edwardus en Gineveré heen,sprak toe

“Begrijpelijk Mevrouw Silberbloems,in de loop der jaren zijn er meer schurken aanwezig dan goeden zoals wij,een vreemde tijd komt er aan anders dan die tijden die wij kenden,die vol geluk en rust gevuld was....en vooral...veiliger leven was...”

Gineveré knikte die hem met een wat ongeruste blik even aanstaarde

“De Grote Heer heeft al verschillende schokkende dingen uitgevoerd om B.O.V.C.en de dorpen af te schrikken...waaronder het doden van de Silberweiershert waardoor hij Oudberg in paniek en angst liet....en het doden van Graaf Wijzers waardoor hij Hoogberg hetzelfde liet voelen...hij kan ontsnappen hoe dan ook...helaas...gelukkig is nog één dorp en Oudberg veilig op dit moment...wees waakzaam en voorzichtig Graaf Goudgelds”

Baron Edwardus sprak ook terug toe terwijl hij uit zijn broekzak zijn autosleutels uithaalde met zijn blik van Graaf Goudgelds naar Meneer Broeks gericht

“U ook Meneer Broeks...”

Waar op Meneer Broeks toe sprak met een rustige blik op hun gericht

“Geen probleem Meneer en Mevrouw de Baron en Barones...ik heb toevallig vernomen dat Burgemeester Porselein binnenkort iets regeld...iets sinds die gebeurtenissen in de Slotterskrant vermeld werden....”

Graaf Goudgelds knikte nadat Baron Edwardus via zijn sleutel hun auto openmaakte

“Klopt helemaal Eugbert ...wees gerust Meneer en Mevrouw Silberbloems...zoals Eugbert zei regeld Burgemeester Porselein binnenkort bij de toegangspoort van Hangslot bewaking...in de hoop om meerdere verboden kampeerdere tegen te houden en te laten opakken”

Baron Edwardus staarde hem even aan

“Dat zal hun niet tegenhouden...ze zullen doorgaan tot ze hun wil krijgen...laten we gaan lieverd”

Waardoor Gineveré met een zachte knik net zoals Baron Edwardus in de auto stapte, waarmee ze na hun deuren te sluiten terug door de straten van Hoogberg, op weg gingen naar Oudberg terugkerend na afscheid te nemen van hun goede vriend waarvan ze dankzij hem over de speciale combinatie wisten en nog steeds hun belofte hielden om het aan niemand anders te vermelden. Tijdens hun rit onderweg naar het kasteel terug heen was het voor het eerst in achtentwintig jaar muisstil in hun auto, wat Baron Edwardus opmerkte aangezien er vaak gesprekken werden gevoerd...en deze keer...Gineveré alleen door het raam naar buiten staarde. Waarop Baron Edwardus toe sprak op een bezorgde toon

“Gaat het wel lieverd? Je bent plots zo stil”

Gineveré die haar ongeruste blik van haar raam naar Baron Edwardus richtte sprak terug toe

“Gaat wel lieverd...alleen...ik maak me ongerust...over jou en Graaf Goudgelds...”

Baron Edwardus knikte begrijpelijk

“Begrijpelijk lieverd...hopelijk helpen die bewakers tegen hun alhoewel ik het betwijfel...maar hoezo over mij?”

Gineveré sprak toe nadat ze even slikte

“Ik bedoel...De Grote Heer heeft verschillende daden uitgevoerd om de dorpen in angst en paniek te laten leven...zoals het doden van de Zilverweiershert uit wraak om Oudberg te laten schrikken zodat niemand zich meer zou wagen om zijn plannen te verstoren...Graaf Wijzers werd gedood uit wraak aangezien de Grote Heer onze auto zag...alleen vraag ik me nog steeds af...om welke redenen hij hem nog meer wilde doden...hij moet iets ontdekken hebben rond hem of de Generatie Wijzers...maar wat...’

Baron Edwardus sprak terug toe met nog steeds een begrijpelijke blik op haar gericht, waarbij hij met hun auto een bocht maakte na een paar auto's voorgang te verlenen, door een straat heen

“Begrijpelijk lieverd...maar maak je geen zorgen...de Grote Heer wist over de Zilverweiershert en Graaf Wijzers...die verboden kampeerders bleven de wacht houden bij Het Kasteel der Generatie Wijzers...net zoals ze die nacht deden in de Prikkelbossen...maar aangezien ik hun ontdekte namen ze de vlucht...ook al

hebben ze ons opgemerkt toen we voor een diner uitgenodigd werden...weten ze onze namen niet....of familie...als hij ons had gekend had hij een aanval kunnen uitvoeren....zolang ze niets over ons weten lopen ze geen gevaar lieverd...ze weten zelf niet dat we dankzij Graaf Wijzers over de speciale combinatie volledig wisten...nu B.O.V.C.weet over zijn tekens en de verboden kampeerders...zijn onze dorpen veilig maar wij moeten waakzaam ook zijn...maar zoals je zegt...wat weet de Grote Heer over de Generatie Wijzers waardoor hij die daad uitvoeren moest...maar we mogen geen angst vertonen lieverd...we mogen niet terugdeinzen...we moeten onze moed tegenover hem vertonen...zodat hij ziet...dat hij niet langer een bedreigin vormt...maar een schurk die zonder vrijheid ooit zal leven”

Gineveré glimlachte wat terug

“Je hebt gelijk lieverd...bedankt lieverd Hihi!”

Waarna ze via hun auto rijdend door de straten van Oudberg terugkeerden op weg naar hun kasteel heen.

Hoofdstuk 2. De vreemde vondst van Ongeheims

Twee weken gingen voorbij, een prachtig weer was in Oudberg aanwezig, waardoor de meeste Oudbergers in de achtertuinen van hun stenen huizen ontbeten, terwijl de anderen een vroege ochtend wandeling maakten. Ook in de Prikkelbossen was Boswachter George druk in de weer met het snoeien van vele struiken diep tussen de bomen heen. Diezelfde ochtend ontbeten Baron Edwardus en Gineveré in de dinerkamer waarbij ze een gesprek voerden over hoe vreemd ze het vonden sinds de gebeurtenis dat de Grote Heer een grote groep verboden kampeerders de opdracht gaf om het Kasteel der Generatie Wijzers voor hem te bewaken terwijl hij zelfs mensen waaronder Stan wist uit de confrontatie weg te houden tussen hem en Graaf Wijzers... waarom moest hij het die nacht beveiligd houden als hij B.O.V.C. wist door de andere groep in de Slotterbossen te houden. Waarop Baron Edwardus toe sprak die een grote slok koffie dronk zittend in zijn kamerjas

“Ik vind het nog steeds best vreemd lieverd... de gebeurtenis die nacht rond Graaf Wijzers... sinds die gebeurtenis vraag ik me een paar dingen af...”

Gineveré sprak terug toe die zittend in haar lang zwart slaapkleed, een grote slok vanillethee uit haar kopje dronk

“Je bedoeld... over die verboden kampeerders?... zelfs ik snap het niet lieverd... waarom ze het Kasteel der Generatie Wijzers moesten bewaken... terwijl hij vele daden alleen deed en Stan wist weg te houden tijdens zijn confrontatie met Graaf Wijzers...”

Baron Edwardus knikte zachtjes terwijl hij een crossaint uit een mandje nam, waar hij een hapje van nam en er bij zachtjes kauwde

“Jazeker lieverd... misschien wilde hij zekerheid dat er geen enkele agent van B.O.V.C. naar binnen zou komen... er moet een ander reden zijn voor die daad... alleen kan ik niet bedenken wat...”

Gineveré sprak toe die een boterkoek uit het mandje nam, waar ze een hapje van nam en er bij zachtjes kauwde

“Misschien wel lieverd... ik zou ook geen reden kunnen bedenken.. zeker niet voor het gruwelijke... misschien moeten we beter wachten tot het resultaat van Detective Ongeheims..”

Baron Edwardus die na een hapje te nemen van zijn boterkoek, en er na een slokje koffie dronk, knikte opnieuw

“Goed idee lieverd...met wat geluk vind Detective Ongeheims een aanwijzing of voorwerp...als hij wat vind komen we misschien bij de identiteit van de Grote Heer...eens we hem zullen kennen....kan hij zich niet langer schuilhouden...dat is de enige manier...om hem terug te deinzen...en vanaf dan...is iedereen veilig..”

Gineveré die een hapje van haar boterkoek nam waar ze zachtjes bij kauwde, en er na een slokje vanillethee uit haar kopje dronk, knikte met een kleine glimlach

“Klopt helemaal lieverd, gelukkig hebben ze nu hulp van Detective Ongeheims, zo is B.O.V.C. nog sterker, misschien kan Commisaris Netelbrands op een andere manier wat te weten komen”

Baron Edwardus die een hapje van zijn boterkoek nam, waar hij zachtjes bij kauwde en er na een slok koffie uit zijn kopje dronk, staarde haar met een vragende blik aan

“Hoe bedoel je lieverd?”

Gineveré sprak terug toe

“Zoals Commisaris Netelbrands ons vertelde was één van de agenten er in geslaagd om die John Watervals op te pakken...hij moet wat informatie bevatten...iedere verboden kampeerder bezit er vast”

Baron Edwardus die zijn boterkoek op at waar hij zachtjes bij kauwde, en er na zijn kopje koffie leegdronk, knikte vervolgens

“Klopt helemaal lieverd...ook al heeft hij informatie...één ding is zeker...hij zal niet de schuilplaats van de Grote Heer verraden...nee dat nooit...de enige die hem ooit wist te zien was Graaf Wijzers en August Zoethout...”

Gineveré knikte die haar boterkoek op at waar ze zachtjes bij kauwde, en er na haar kopje vanillethee leegdronk

“Klopt helemaal lieverd...maar hij heeft kennis om te ontsnappen...en zal die blijven gebruiken...naar zijn wil...”

Eens ze beide klaar waren met ontbijten, stonden ze rustig uit hun stoelen recht en keerden stappend over de houten vloer naar de houten heen waar door ze (Nadat Baron Edwardus door het microtje Amercus aan sprak op een vriendelijke toon of hij de dinerkamer wilde poetsen, waar op Amercus terug toe sprak op een vriendelijke toon dat hij na het afwassen er meteen aankomt). De

dinerkamer verlieten. Eens ze hun beide omgekleed hadden, keerde Gineveré naar haar torenkamer waar ze besloot een herrinding aan Graaf Wijzers te schilderen waarbij ze de naam 'Het kasteel Der Generatie Wijzers' verzon. Terwijl Baron Edwardus die zijn donkerrode kortmouwige hemd en korte donkerbruine broek droeg, naar buiten ging waar hij een wandeling door de Prikkelbossen maakte over het middenpad heen, genietend van het heerlijke warme weer en gefluit van overvliegende vogels. Ondanks de gebeurtenis die nacht meer dan elf weken geleden en de vreemde dingen die zich afspeelden rond zowel de verboden kampeerders als de Grote Heer die langzaam aan meer daden wilde uitvoeren, wist Baron Edwardus zijn rust te behouden en zijn gedachten net zoals Gineveré op andere dingen te richten dan de mogelijke gevaren. Tijdens zijn wandeling genoot hij van van de plots geur van vers gesnoeide struiken. Tot hij niet ver van de hut van Boswachter George vandaan, langs een paar walnotenbomen door het tweede gedeelte van de bossen keerde, waar hij niet ver vandaan Boswachter George zag die andere hoge struiken snoeide met een snoeischaar. Waarbij Baron Edwardus toe sprak op een vriendelijke toon

“Goedenmorgen George hoe maakt u het op deze prachtige dag?”

Boswachter George die even stopte met snoeien, richtte zijn blik van de bijna perfect geknipte struiken, op Baron Edwardus gericht met een kleine glimlach er bij

“Goedenmorgen Meneer de Baron, met mij gaat alles prima Gheg! De bladeren zijn weer prachtig als de dieren die in de Prikkelbossen leven op dit moment, hoe gaat het met Mevrouw de Barones trouwens? De laatste keer dat ik haar zag was meer dan elf weken geleden... toen was ze die vroege ochtend na de gebeurtenis die zich de nacht er voor in Hoogberg afspeelde... waarbij u beide na het nieuws van Commisaris Netelbrands te ontvangen naar het Kasteel Der Generatie Wijzers keerde.. zwaar geschokt en verdrietig.. best begrijpelijk... als u goede vriend Graaf Wijzers is gestorven... met een wreedheid...”

Baron Edwardus knikte

“Met Mevrouw de Barones is het aan de goede hand.. ze wilt een herrinding aan hem schilderen... het viel niet mee om alles te regelen met Pastoor Kruisers in de Hoogberg kerk... dat wel... maar ondanks de gebeurtenis... hoe we ons er bij voelen... we kunnen en mogen niet opgeven... als we nu buigen en angst vertonen voor de Grote Heer of de verboden kampeerders... is dit nog maar het begin van de overwinning van hun... en dat... moeten we voorkomen... hoe dan ook... zoals

Commisaris Netelbrands eerder zei moeten we waakzaam en sterk zijn..alleen zo...kunnen we vertonen dat de dorpen niet voor hun zal buigen...en dan zal hij terug deinzen...”

Boswachter George knikte

“Fijn te horen dat met u beide alles in orde is...best begrijpelijk dat dingen zoals het verliezen van een goede vriend en de afspelende gebeurtenissen niet mee vallen...maar misschien hebben u en Commisaris Netelbrands gelijk...als we nu opgeven...en buigend angst vertonen...is dit inderdaad nog maar het begin van hun overwinning...we moeten zeker waakzaam en sterk zijn...met geluk verlaat hij misschien de dorpen...ooit zal hij moeten...ik bedoel...eens hij zich laat vertonen voor de wereld...zal B.O.V.C.als ieder ander land hem willen opakken en voor levenslang...dat zeker...daarom zullen de agenten zeker slagen..neem dat maar van me aan...tenslotte kan niemand B.O.V.C. stoppen..niet zolang het onder leiding van Commisaris Netelbrands is”

Baron Edwardus staaarde hem even met een soort bedenkelijke blik aan

“Misschien wel...ik ga maar eens verder met mijn wandeling door de Prikkelbossen heen,Goedenmorgen verder gewenst!”

Boswachter George knikte met een vriendelijke blik op Baron Edwardus gericht

“Goedenmorgen verder gewenst Meneer de Baron,als u en Mevrouw de Barones mij nodig hebben,kan u me in mijn hut vinden”

Baron Edwardus sprak met een grijns toe alzoif hij die woorden nodig had

“Bedankt George..bedankt jongen...als u ons nodig hebt..kunt u ons vinden in het kasteel Gheg!”

Waarna Baron Edwardus verder door het muntgroene gras wandelde,door de bossen verder heen genietend van de heerlijke zuivere lucht en de warmte,waarbij het zonlicht tussen de bomen scheen.

Ondertussen bestede Gineveré een paar uren lang aan het schilderen van ‘Het Kasteel Der Generatie Wijzers’ wat er echt op leek als je het te zien kreeg,waarbij ze met een vriendschappelijke glimlach via een speciale stift onderaan het schilderij

[Ter Herrinding aan de Broederlijke Generatie Wijzers]

In oude sierlijke witte schreef,die ze uiteindelijk samen met Amercus in de lange bovenhal hangde tussen een paar fakkels.

Diezelfde middag genoten ze beide in de dinerkamer van een heerlijk middagmaal die Amercus klaargemaakt had waaronder verse belegde broodjes met verschillende slaatjes er op, waarbij ze glazen rode wijn en Oudbier dronken. Terwijl ze een gesprek voerden over hoe ze zich afvroegen om welke redenen de Grote Heer het Kasteel der Generatie Wijzers zwaar bewaakt hield aangezien hij wist B.O.V.C. met zekerheid weg te houden door een grote groep verboden kampeerders op de Slottersbossen af te sturen om paniek en angst te creëren...

er moet iets zijn waardoor hij hem als enige zwaar bewaakt liet..iets...waardoor hij zich die nacht tot Graaf Wijzers wilde richten...wat duidelijk richt tot een confrontatie...wie weet heeft hij kennis over de Generatie Wijzers...wat ze nog niet afweten...alleen herrinderde Gineveré en Baron Edwardus zich dat de Wijzers familie een familie was van eer en pure trouw...dus waren ze meer dan zeker..dat ze geen vlieg kwaad ooit hadden gedaan in al die jaren.

Uiteindelijk rond de middag keerden ze beide na het middagmaal naar buiten heen op weg naar het middenpad naar hun auto die achter de enorme struik zoals altijd stond, waarmee ze beide rijdend de Prikkelbossen verlieten en besloten naar de wijnproeverij te keren die ver uit Oudberg aanwezig was bij de enorme Druivenvelden onder leiding van Fernandus Zandbergs namelijk een middelleeftijdse man met bruine haren en een sierlijke moustache, die altijd een donkerbruin kostuum droeg en een bril voor zijn ogen had. Waar ze samen met andere mensen verschillende wijnen proefden waarbij Meneer Zandbergs hun schotels met stukjes kaas of spek vertoonde, wat hij het beste vond bij sommige wonen. Ook stelde hij zijn nieuwe Honingkruidenwijn voor, die hij gebotteld had om het achtenzestigste jubileum van de wijnproeverij te vieren. Voor velen uit de dorpen was hij best beroemd aangezien hij de kleinzoon is van de beroemde wijnbotelaar Orson Zandbergs die de heerlijkste wijnen doorheen de jaren had.

Uiteindelijk een paar uren later rond de namiddag nadat ze terugkeerden naar het kasteel heen, hielden ze hun theenamiddag in de zitkamer waar ze genoten van kopjes munthee, waarbij ze theekoekjes aten die op een bordje lag en op de houten tafel stond. Terwijl ze een gesprek voerden over hoe ze hoopten dat Detective Ongeheims wat in het kasteel vond...dat hun dichter zal leiden naar de identiteit van de Grote Heer.

Verder rond de avond na het avondeten, genoten ze beide in de zitkamer van de achtergrondmuziek opera, waarbij ze zittend in één van de sofa's hun lievelings boek leesden

Waarna ze een paar uren later gingen slapen

De volgende ochtend ontbeten ze rustig in de dinerkamer waar ze een gesprek voerden over hoe ze opmerkten dat Commisaris Netelbrands sinds hun laatste gesprek meer dan twee maanden gleeden niets meer van hem liet horen of hun zelfs aansprak sinds de begrafenis van Graaf Wijzers, wat best begrijpelijk was aangezien hij net als hun door de gebeurtenissen geschokt was...aangezien hij zijn belofte gaf om mensen tegen elk gevaar te beschermen. Waar op Gineveré toe sprak die een grote slok vanillethee uit haar kopje dronk

“Ik begrijp Commisaris Netelbrands wel lieverd...hij gaf zijn belofte in zijn speech dat hij de mensen zou beschermen met zijn team tegen de verboden kampeeders en de Grote Heer...zoals hij zelf zei de vorige keer had hij totaal niet verwacht dat de Grote Heer zijn doel zou persoonlijk uitvoeren...hij glipt er tussen uit”

Baron Edwardus sprak terug toe die een grote slok koffie dronk

“Niemand hoeft zich schuldig te voelen...zowel wij niet als Commisaris Netelbrands...niemand verwachtte dat de Grote Heer zich tot Graaf Wijzers zou wenden die nacht...de enige die spijt moet vertonen is de Grote Heer en de verboen kampeeders”

Gineveré die een boterkoek uit een mandje nam waar ze een hapje van nam en er bij zachtjes kauwde, knikte zachtjes met een zucht

“Klopt helemaal lieverd...die nacht was een groot gedoe...voor zowel wij...als Stan...en B.O.V.C....maar wat hij ook doet lieverd...of de verboden kampeeders...ze voelen geen enkele schuld op zich...”

Baron Edwardus die haar met een serieuze blik aanstaarde terwijl hij uit het mandje een crossaint nam waar hij een hapje van at en er bij zachtjes kauwde, sprak terug toe

“Ze zullen ooit spijt voelen lieverd...ooit...zal de Grote Heer zich moeten overgeven...hij kan niet blijven schuilen voor altijd en de verboden kampeeders gebruiken...zelfs hun zullen zich moeten overgeven...dat zeker...”

Plots werd er op de houten deur geklopt, waardoor ze met fronstende blikken er naar staarden en zachtjes hun boterkoek of crossaint op hun bord legden. Waar op Baron Edwardus toe sprak

“Binnen?”

Zodat de houten deur geopend werd waar door Amercus naar binnen stapte die na een korte buiging te maken terug toe sprak

“Meneer de Baron?,Mevrouw de Barones?,excuses dat ik u stoer tijdens u ontbijt er is namelijk een brief voor u?”

Gineveré staarde hem even met een vragende blik aan alzoif ze net zoals Baron Edwardus dacht dat de brief afkomstig was van B.O.V.C. onder andere Commisaris Netelbrands

“Een brief?...van B.O.V.C.?”

Amercus staarde hun met een verwonderde blik aan

“Eerste dacht ik hetzelfde Meneer en Mevrouw de Baron en Barones.,maar de envelop is groter en donkerbruin,Meneer Suikerbiet vertelde me dat hij tijdens zijn ronde niet ver van de bibliotheek vandaan door een man werd tegengehouden en deze brief meteen overhandigd kreeg...voor hij kon vragen wat het voorstelde...stapte de man meteen door...het enige wat hij zei was dat de brief voor u is...en het alleen door u beide moet gelezen worden”

Baron Edwardus sprak terug toe met zijn blik op de grote donkerbruine envelop gericht die Amercus uit de gleuf van zijn kostuum haalde

“Hmm?...vreemd...geef de envelop hier maar Amercus...wilt u dan zo vriendelijk zijn om onze auto te poetsen”

Amercus die opnieuw een buiging maakte sprak weer terug toe

“Zoals u wilt Meneer en Mevrouw de Baron en Barones”

Waarna hij stappend over de houten vloer naar de tafel keerde en de envelop aan Baron Edwardus gaf die het rustig aan nam.Waardoor hij terug over de houten vloer naar de houten deur keerde waar door hij de dinerkamer verliet

Baron Edwardus staarde even met een aandachtige blik naar de envelop,waarbij hij toe sprak

“Vreemd?...een brief...niet van B.O.V.C. of iemand uit de andere dorpen...en toch voor ons?”

Gineveré die met ook een fronsende blik de envelop aanstaarde,sprak terug toe

“Een bruine envelop?...waar zou hij vandaan komen?...staat er niets op de andere kant van de envelop?”

Baron Edwardus die de bruine envelop aandachtig omkeerde,wist tot zijn grote verwondering grote zwarte sierlijke letters af te lezen,wat een woord vormde die nog meer vragen opwekte

(Groot Geheim!)

“Hmm...het enige wat er staat is dat deze brief zoals Amercus te vermelden kreeg van Meneer Suikerbiet een geheimzinnig ding is...ik lees het meteen..”

Waarbij hij de envelop opensneed met zijn mes,waar uit hij een oud blad haalde,die hij openvouwde en vervolgens voorleesde met een wat serieuze blik

[Beste Baron ‘Donguan’ Zilverbloems en Barones Gineveré Zilverbloems]

[Levend in de Prikkelbossen bij Oudberg Zuid]

[Hierbij vermeld ik u om het resultaat die ik uitvoerde in opdracht van B.O.V.C. na de genaamde gebeurtenis op Graaf Fredement Wijzers uit Hoogbergs die zich afspeelde op 10 mei,waarbij ik met genoeg kan vermelden iets gevonden te hebben op een zwaard die op de vloer te vinden was wat richt dat Graaf Fredement Wijzers zich moedig verdedigde tegen de Grote Heer en hem wist te raken,om het resultaat aan jullie te vertonen aangezien jullie grote vertrouwingspersonen zijn nodig ik u uit in mijn huis bevestigd in Hangslot Oost niet ver van het Slotterpostkantoor vandaan om middernacht

[Met vriendelijke groeten : Mitchell Ongeheims , Detective voor B.O.V.C. sinds 1965]

Baron Edwardus staarde met zijn blik van de brief op Gineveré gericht nadat hij zijn boterkoek nam waar hij een hapje van at en er bij zachtjes kauwde

“Een brief van Detective Ongeheims?...het is zover liverd...de volgende aanwijzing die naar de identiteit van de Grote Heer zal leiden”

Gineveré die met een glimlach zich op Baron Edwardus gericht hield nadat ze haar boterkoek op at waar ze zachtjes bij kauwde,sprak terug toe

“Dit is goed nieuws liverd! Met wat geluk ontdekken we vannacht dankzij Detective Ongeheims wie hij al die jaren is...en dan...zal hij zich moeten overgeven...en zijn levenslange straf ondergaan samen met de verboden kampeerdere....zodat alle dorpen zo goed als veilig zijn en vol geluk zoals altijd terug gevuld word...”

Uiteindelijk nadat ze beide klaar waren met ontbijten,stonen ze rustig uit hun stoelen recht en keerden stappend over de houten vloer naar de houten deur

heen waar door ze de dinerkamer verlieten. Eens ze hun beide omgekleed hadden, keerde Gineveré die haar blauwe jas droeg en haar blauwe lange jurk, naar buiten heen waar ze via een taxi naar Hangslot keerde waar ze naar een kunst tentoonstelling ging die zich in het museum afspeelde met meer dan veertig verschillende kunstgevers of kunstliefhebbers, waar ze oprecht van genoot en vooral erg interessant vond. Terwijl Baron Edwardus die zijn donkergrijze herenjas droeg ook naar buiten keerde waar hij een wandeling maakte over het middenpad van de Prikkelbossen op weg naar hun auto heen die achter de enorme struik stond, aangezien hij een ritje wou maken door de straten naar de Zuiverbossen. Genietend van de fluitende vogels die over de bossen vlogen en de langslopende konijntjes die achter de bomen te zien waren, bleef hij wandelen door het eerste gedeelte van de Prikkelbossen heen, terwijl hij uit zijn jaszak de autosleutels nam. Tot hij bij de grote struik aankwamen...

En tot zijn grote verwondering iets zag... waar hij voor vreesde dat het ooit zou gebeuren... maar deels bewonderd dat hij en Gineveré er nog mee konden rijden voor vele maanden met succes.. namelijk hun auto... ooit eigendom van Donguan Zilverbloems... lag in elkaar gestort op het muntgroene gras neer... Amercus die bij de auto stond terwijl hij een natte spons met zijn linkerhand vast had staarde met een geschrokken blik naar de auto naar Baron Edwardus gericht aangezien hij duidelijk de voetstappen hoorde. Waarbij hij toe sprak op een ongemakkelijke toon

“M-Meneer... M-Meneer de Baron... H-het spijt me oprecht... ik wou in opdracht van u de auto van u en Mevrouw de Barones schoonmaken... tot... tot ik de deuren openmaakte en er stevig over wreef... toen storte het in elkaar... H-het was niet mijn bedoeling om u a-auto kapot te maken.....”

Baron Edwardus die met een geruststellende blik naar Amercus staarde sprak terug toe

“Maak je geen zorgen Amercus, ik had dit ooit zien aankomen alleen bleef ik tot de dag van vandaag best bewonderend dat die auto het zolang heeft uitgehouden”

Amercus zijn blik veranderde van schrik naar een fronsende blik alsof hij dat antwoord nooit verwacht had

“Hoe bedoeld u Meneer de Baron?... bent u... bent u niet boos?”

Baron Edwardus glimlachte die over het gras dichterbij hem keerde

“Boos? Helemaal niet Amercus,deze auto was ooit eigendom van mijn grootvader Donguan Zilverbloems,die hij kocht rond de periode van 1903 waar hij doorheen de jaren samen met mijn grootmoeder Maya Zilverbloems genaamd en mijn vader Armand Zilverbloems vaak ritten en rondreizen deed,.ook is hij zoals ik eerder vertelde,de oprichter van de Adeltrotsheidsclub,het laaste wat ik mij nog herrinder is hoe hij een gesprek met mij voerde meer dan tweéntwintig jaar geleden over dat hij de auto aan mij en Mevrouw de Barones schenkte,met maar één opdracht,de auto te behouden tot hij vervallen is en dat..is officieel votoid Ghég!..het is tijd om een auto officieel voor mij en Mevrouw de Barones te halen..maar binnenkort...je hoeft je absoluut niet schuldig te voelen Amercus Ghég! Je deed om goed te doen”

Amercus glimlachte

“Jazeker Meneer de Baron Ghég! Mijn dienst is mijn plicht,ik maak die kamer van de Adeltrotsheidsclub wel schoon voor u Meneer de Baron”

Baron Edwardus knikte glimlachend

“Hartelijk dank Amercus,de auto laat ik binnenkort weghalen zodat er plaats is voor onze auto,goedenmorgen verder gewenst Amercus”

Amercus glimlachte terug na een zachte knik

“Goedenmorgen verder gewenst Meneer de Baron”

Waarna Amercus stappend over het gras naar het middenpad keerde waar over hij naar het kasteel terug ging.Terwijl Baron Edwardus na nog één laatste blik te werpen op de auto,zijn wandeling verder zette in de Prikkelbossen genietend verder van de fluitende vogels en de heerlijke frisse wind

Diezelfde middag genoten ze beide in de dinerkamer van een heerlijk middagmaal die Amercus klaargemaakt had waaronder verse champioensoep met gebakken broodjes,waarbij ze een gesprek voerden over hoe ze zich verheugden om Detective Ongeheims weer te ontmoeten die mogelijk het antwoord op de identiteit van de Grote Heer gevonden heeft in zijn onderzoek bij het Kasteel Der Generatie Wijzers .

Rond de namiddag genoten ze in de zitkamer waar ze hun theenamiddag hielden,waarbij Baron Edwardus een kopje rooisbosthee en Gineveré een kopje zoete thee dronken.Terwijl ze een gesprek voerden over hoe ze denken dat Detective Ongeheims vast er veilig moest zijn aangezien de verboden kampeerders vast het kasteel verlaten hebben die nacht nadat de Grote Heer er in geslaagd was om Graaf Wijzers te doden.

Verder rond de avond genoten ze beide in de zitkamer, waar ze op achtergrondmuziek opera zittend in één van de sofa's hun lievelingsboek leesden.

Waarna ze uiteindelijk een paar uren later rond klokslag negen uur, na het vertrek te melden aan Amercus en Boswachter George, via een taxi de Prikkelbossen uitreden en door de straten van Oudberg op weg naar Hangslot Oost voor de officiele terugkerende ontmoeting met Detective Mitchell Ongeheims.

De rit duurde meer dan drie uren. Tot ze uiteindelijk in het duister bij een beige stenen huis aankwamen die een oude houten deur bevatte en meer dan zes geruimte ramen verdeeld met drie ramen bovenaan en drie onderaan, waarbij Baron Edwardus en Gineveré nadat de taxi stil ging staan, uitstapten met hun donkergrijze herenjas en blauwe jas aan, en na afscheid te nemen van de taxichaffeur, dichter naar de houten deur keerde waar Gineveré afleesde van een klein stenen bordje die aan de houten deur hangde

[Verboden aan te kloppen aan degenen die zich niet als een kennis vertonen]

Waardoor ze toe sprak met een wat ongemakkelijk gevoel

“Eigelijk...ziet het huis er best eng uit lieverd...ik ben eigenlijk nooit in Hangslot Oost geweest”

Baron Edwardus sprak terug toe met een grijns op haar gericht

“Gheg! Ik ook niet lieverd...ik heb er nooit van gehoord in de hoop der jaren..ik snap je best lieverd dat je het huis van Detective Ongeheims eng vind, maar zoals hij zelf zei is hij pas twee jaar geleden na een lange wereldreis van meer dan vele jaren terugkeerd in opdracht van B.O.V.C., dus bleef het huis vaak onbewoond, laten we eens zien wat hij voor ons heeft”

Waarbij hij op de houten deur klopte met een serieuze blik, en tot hun grote verwondering van achter de deur een stem toe sprak

“Wie is daar?...laat me duidelijk zijn!..Geen kennis is geen toegang!”

Gineveré die met een serieuze blik naar de houten deur staarde sprak terug toe op een vriendelijke toon

“Wij zijn het Detective Ongeheims Baron Edwardus en Barones Gineveré Zilverbloems, u had ons een brief gestuurd”

Even bleven ze geduldig wachten in het duister. Tot uiteindelijk de houten deur geopend werd en Detective Ongeheims te zien was die een donkerbruine hemd

droeg en zwarte handschoenen over zijn handen had wat duidelijk te zien was door het licht die van binnen uit op hem scheen

“Goedenacht Meneer en Mevrouw Zilverbloems...goed u beide te zien...jullie zijn de enige die het mogen zien voor ik dit rond de middag aan Commisaris Netelbrands overhandig...komt u gerust binnen”

Waardoor ze langs hem door de deur naar binnen keerden, en in een woonkamer blijkbaar terecht kwamen waar de vloer van donkerhout was, waar ver van hun vandaan bij een oude onbrandende haard meer dan drie oude bruine sofa's stonden die een halve maan vormde. Terwijl er aan de linkerzijde een lange houten tafel stond die gevuld was met grote hopen gebonden papieren en stapels verschillende gekleurde mappen. Aan de rechterzijde daar in tegen was een houten tafel te zien omringd door vier stoelen, waar op een vergroot glas stond bij een geopende donkerrode map gevuld met verschillende papieren van verschillende zaken die Detective Ongeheims in de loop der jaren voltooid had

Detective Ongeheims die de houten deur achter zich sloot, stapte over de houten vloer heen met zijn blik op Baron Edwardus en Gineveré gericht, waarbij hij toe sprak

“Wees welgekomen Meneer en Mevrouw Zilverbloems...zoals ik u beide in mijn brief heb vermeld...heb ik iets gevonden tijdens mijn onderzoek in het Kasteel der Generatie Wijzers in Hoogberg...namelijk iets waar ik met zekerheid vond dat kan leiden naar de identiteit van de Grote Heer..het duurde een tijdje...maar ik heb het kunnen vinden...”

Baron Edwardus sprak terug toe die met een vragende blik naar Detective Ongeheims staarde

“Goed om te horen Detective Ongeheims...maar zoals ik in u brief gelezen heb vermeldde u ons dat u wat gevonden had op het Zwaard Der Wijzers wat er op leek dat Graaf Wijzers zich moedig verdedigde en de Grote Heer raakte”

Detective Ongeheims die zijn handen op de rug hield met een serieuze blik op hun gericht knikte zachtjes

“Klopt helemaal Meneer en Mevrouw Zilverbloems...alleen het vreemdste was...dat er zwarte druppels er op aanwezig waren”

Gineveré die met een verwonderde blik naar hem staarde sprak terug toe

“Zwarte druppels?...opnieuw?...wat vreemd...het is net of bij gebeurtenissen de zwarte druppels pas te vinden zijn...hoe dan ook...die druppels moeten onderzocht worden vind ik”

Detective Ongeheims knikte opnieuw

“Jazeker Mevrouw Zilverbloems...zelfs tot nu toe weet ik er niets verder van af...ik laat jullie de vondst zien...volgt u maar”

Waarbij Detective Ongeheims zich omkeerde en stappend over de houten vloer naar het tafeltje met de vier houten stoelen keerde gevolgd door Baron Edwardus en Gineveré, waar hij even met een serieuze blik hun aanstaarde en kort toe sprak

“Ik kan er op rekenen dat dit geheim blijft voor buiten af?”

Baron Edwardus en Gineveré die zachtjes knikten spraken terug toe op een rustige toon

“U kan er op rekenen...dat zeker”

Waarna Detective Ongeheims na opnieuw een zachte knik, onder het tafeltje met zijn linkerhand een lade openmaakte, waar uit hij een plastic zakje haalde die hij op het tafeltje legde, zodat Baron Edwardus en Gineveré hun blikken op het plastic zakje gericht hielden, waar ze tot hun grote verwondering een groot stuk zwart stof zagen waar uit wat zwarte rook vandaan kwam die hun wat wist te omringen

“Is...is dat zwart stuk stof afkomstig van?...de Grote Heer?...u...u bent toch zeker?”

Detective Ongeheims knikte met een verzekerde blik

“Zo goed als Meneer en Mevrouw Zilverbloems...dat zwart stuk stof is met volle zekerheid van de Grote Heer....Graaf Fredement Wijzers was blijkbaar die nacht in zijn glanzende muntgroene kamerjas....dus maakt dit stuk stof...het alleen maar duidelijker...alleen is er wat vreemds...dat zeker moet onderzocht worden”

Gineveré staarde hem even vragend aan

“Wat dan Detective Ongeheims?”

Detective Ongeheims sprak terug toe met zijn blik even aandachtig op het groot stuk zwart stof gericht

“Nou...toen ik dat zwart stuk stof bij het zwaard zag liggen....omringd door zwarte druppels...kwam er wat vreemde zwarte rook er uit vandaan...maar intussen twee maanden later nadat ik hier dat zwart stuk stof terug onderzocht....is die zwarte rook alleen maar sterker en groter

geworden...onbegrijpelijk...zoiets heb ik nog nooit gezien...zeker niet in die tweëndertig jaar als Detective...”

Baron Edwardus die hun met een serieuze blik aanstaarde sprak terug toe nadat hij even terughdacht aan de speciale combinatie waarvan de Aardewortel het effect had om de persoon wat te versterken en tijdelijk te verjongen

“Er is maar één antwoord hier op Detective Ongeheims...en jij weet dit ook al lieverd...de Grote Heer werd gewond dankzij de Zilverweiershert en uiteraard door Graaf Wijzers...hij verzwakte vast door zijn wonden dus moest hij versterken...daarna wist hij zijn wonden te genezen....het is duidelijk...hij blijft de combinatie gebruiken..om zijn plannen door te zetten en er zeker van te zijn dat niets hem fataal word...”

Uiteindelijk vele uren later nadat de vroege ochtend aankwam,keerden Baron Edwardus en Gineveré na afscheid te nemen van Detective Ongeheims via en taxi naar het kasteel heen,waar ze besloten onmiddellijk te gaan slapen met een gelukkig gevoel en volle hoop dat de vondst van het groot zwart stuk stof...mogelijk sporen naar zijn identiteit zal bevaten...en vooral...dat hij geen enkele kant meer op kan.

Hoofdstuk 3. De samenkomst van de Adeltrotsheidsclub

Uiteindelijk gingen vijf weken voorbij,een koudelijk weer was in Oudberg aanwezig waardoor de meeste mannelijke en vrouwelijke Oudbergers via hun autos door de straten reden op weg naar hun gewenste winkel of hun werk.Terwijl anderen een vroege ochtend wandeling maakten door de straten waarbij ze hun herenjassen en jassen droegen.Ook was er een hele fijne en drukke seer in het kasteel van Baron Edwardus en Gineveré aanwezig,aangezien ze beide druk in de weer waren met het voorbereiden van de Adeltrotsheidsclub kamer,waaronder het klaarzetten van wijnglazen die Baron Edwardus bij de verdeelde borden op tafel zette.Terwijl Gineveré die haar donkerrode keukenshort droeg,door de geopende houten deur naar binnenstapte,dragend met beide handen een enorme schotel waar op een enorme heerlijke gekruide